

felte af de foreslaaede Nedsættelser. Naar disse Poster særlig ramme dels Kapelmesteren, dels Kapellet's Udgifter udenfor Værelserne, vil jeg i alt Fald for mit Vedkommende udtale, at jeg har fundet saa meget mindre Anledning til at gaa ind paa disse Bevillinger, som jeg meget beklager, at Kapellet's Tjeneste i den senere Tid siden den nye Kapelmesters Ankomst i væsentlige Henseender eller i alt Fald i en Henseende er for mit Vedkommende mindre tilfredsstillende nemlig derved at man helt har aaffattet den tidligere Mellemaktsmusik i Theatret. Jeg ved meget vel, at man vil kunne gjøre gjældende, at saadant finder Sted i Udlandets Theatre f. Ex. i théâtre francais, men jeg tillader mig at betviule, at man alle Begreb bruger saa lange Mellemakter, som vi bruge i vort Theater, og dernæst tror jeg, at i det Hele taget ere Forholdene paa de forskjellige Steder en Del forskellige. Hos os bliver Følgen af, at der ingen Mellemaktsmusik er, den, at Mellemakterne, som i Almindelighed ere overmaade lange, tillige gjøre et forunderligt dødt og trykkende Indtryk, saa at Stemningen i det Hele taget kun saare lidt bliver forberedt og modtagelig for, hvad der skal foregaa paa Scenen. Jeg kan yderligere tilføie som subjektiv Opfattelse, at det jo ikke er saa sjældent ved de Forestillinger, der nutildags opføres, at denne Musik i Virkeligheden var det eneste poetiske Indtryk, man fik hjem med fra Theatret. Jeg kan ikke undlade at tilføie Udtalelsen et lille Suk for de stakkels Abonnenter's Vedkommende med Hensyn til det Repertoire, som i denne Sæson bydes dem. Jeg skal ikke udtale Noget om selve de Stykker, som opføres, de kunne være meget fortræffelige Stykker, men det er ubeskrivelig omtrent de mest udspillede Stykker fra de foregaaende Sæsoner, og hvor fortræffelige end Stykker som „Hvor man kjæder sig“, „Eventyr paa Fodreisen“, „Elverhøi“ og „Ambrosius“ kunne være, tror jeg dog, at det i Vængden maa være noget trættende for Abonnenterne at skulle se disse Stykker omtrent tre Gange om Aaret. Jeg forlanger selvfølgelig ikke, at Theaterdirektøren skal skaffe nye Stykker frem, hvis der ikke er saadanne, men jeg tillader mig at tro, at man muligvis nok i Aarens Løb kunde forøge Antallet af nye Stykker ved at indstudere dem med større Energi, end nu er Tilfældet. Min Hensigt er kun at henstille, at hvis man maa ty til Repriser, man da i al Fald sørger for at bringe nogen større Afveksling ind i Repertoiret, end Tilfældet har været i indeværende Sæson, og jeg tror ogsaa, jeg tør sige i de nærmest

foregaaende. — Mindretallet har tiltraadt Ministerens Forslag om en mindre Bevilling end fra først af foreslaaet til en ny Underkjørsel paa det kgl. Theater. Dette Forslag gaar kun simpelthen ud paa at fuldføre Bygningens Overbæg ud mod Kongens Nytorv og Hôtel du Nord ved at anstafte de fornødne konstruktive Led, Gesimser og deslige, for at Bygningen derved kan faae et fuldt færdigt Præg. Dertil vil den lille Bevilling væsentlig gaa, idet det derhos er foreslaaet at anvende et meget ringe Beløb, mellem 2—3,000 Kr. til Anbringelse af, hvad jeg vil kalde, en almindelig Regnskærm paa Theatret i Lighed med, hvad der findes paa andre Theatre, for at de Theaterbesøgende kunne komme fra Vognene ind i Theatret uden at udsætte sig for Regn. Naar det har viist sig Aar efter Aar, at der ikke kan erholdes den fornødne Bevilling til at fuldføre Theatret i dets oprindelige Plan ved en hel Underkjørsel, forekommer det mig, at det vilde være overmaade ønskeligt, om man i alt Fald naaede til, at Bygningen blev færdig, og derfor foretog denne lille Foranstaltning, som i alt Fald koster saa lidt, at selv om man senere maatte bestemme sig til at gjøre den om, vilde der ikke være saa meget tabt derved. — Jeg beklager meget, at Flertallet foreslaar at nægte paa Vædringsforslag under Nr. 100 de 5,000 Kr. til Reiseunderstøttelse, ligesom ogsaa en tilsvarende Bevilling, som vi senere kommer til paa Kommunitetets Budget. Det forekommer mig ogsaa her noget besynderligt, at særlig de Medlemmer her i Salen, som ønske, at den europæiske Kultur skal komme ind over Landet, ville modsætte sig, at Videnskabsmænd og Kunstnere faae den fornødne Leilighed til selv at blive bekendte med den europæiske Kultur ved saadanne Reiser. De Beløb, som her ere opførte, ere saa ringe, at de langt fra ere tilstrækkelige til at tilfredsstille de Ønsker, som hos de Paagjældende ere til Stede om at kunne foretage saadanne Reiser. Jeg anser saadanne Reiser for at være i hvert Tilfælde i høi Grad gavnlige og befrugtende for de paagjældendes Virksomhed, og beklager meget, at man ikke har fundet Anledning til at tiltræde Forslaget om Forhøielse af disse Beløb. Paa samme Maade beklager jeg og undres over, at man vil nægte et Bidrag til Danmarks Deltagelse i den skandinaviske Kunststudstilling i Stockholm i 1885, ligesom over, at Udvalget har udtalt sin Utilbøielighed til at støtte et af Ministeren i Udvalget antyndet Forslag om en Bevilling til at sætte Danmark i Stand til at deltage i Udstillingen i London. Det forekommer mig atter her mærkeligt, at man vil lade Danmark